

ZASADY PREWENCJI I POSTĘPOWANIA W PRACY DUSZPASTERSKIEJ Z OSOBAMI MAŁOLETNIMI W DIECEZJI ELBLĄSKIEJ

I. NORMY OGÓLNE

1. Dobro osoby, zwłaszcza małoletniej, jest przedmiotem szczególnej troski Kościoła.
2. Wyrazem tej troski są też poniższe „Zasady prewencji i postępowania w pracy duszpasterskiej z dziećmi i młodzieżą w diecezji elbląskiej”, przeznaczone do stosowania we wszystkich parafiach, wspólnotach, dzielach i instytucjach diecezji elbląskiej.
3. Nietykalność cielesna osób małoletnich jest nienaruszalna. Niedopuszczalne jest również stosowanie kar cielesnych.
4. Szczególnym naruszeniem zasady ochrony dobra osób małoletnich są wszelkie formy ich wykorzystywania, zwłaszcza seksualnego.
5. Kościół chroni przed wykorzystaniem także osoby pełnoletnie z różnymi formami niepełnosprawności, zwłaszcza intelektualnej.
6. Niedopuszczalne jest, w szczególności ze strony osób duchownych, tolerowanie jakichkolwiek zachowań noszących znamiona wykorzystania osób małoletnich, a zwłaszcza seksualnego.
7. Posiadanie wiedzy o faktycznych lub prawdopodobnych przypadkach wykorzystania seksualnego zawsze wymaga podjęcia odpowiednich działań, zgodnych z prawem kościelnym i polskim.

II. NORMY SZCZEGÓŁOWE

8. Osoby małoletnie nie powinny przebywać w mieszkaniach osób duchownych i zakonnych, zwłaszcza w pojedynkę. Jeżeli ich dobro wymaga indywidualnego spotkania, nie może odbywać się ono w warunkach odizolowanych, a osoba przeprowadzająca takie spotkanie powinna zatroszczyć się o jego transparentność. Indywidualnych spotkań z osobami małoletnimi nie wolno w nieroztropny sposób mnożyć ani przedłużać. Zarówno ich pora, jak i liczba powinny uwzględniać dobro osób małoletnich.

9. Zachęca się, by w spotkaniach organizowanych dla małoletnich (spotkania ministrantów, scholi, dziecięcych grup modlitewnych itp.) uczestniczyli także przedstawiciele rodziców lub inne osoby dorosłe.
10. Zabrania się indywidualnych wyjazdów duchownego z osobą małoletnią.
11. Zabrania się przewożenia osób małoletnich poniżej 15. roku życia bez opiekuna, z wyjątkiem sytuacji zagrażających bezpieczeństwu i zdrowiu dziecka.
12. Należy zwrócić szczególną uwagę na przypadki werbalnego naruszania godności osób małoletnich. Ich wyrazem jest także erotyzacja języka.
13. Zabrania się częstowania osoby małoletniej alkoholem, papierosami, narkotykami i innymi środkami odurzającymi.
14. W kontaktach z małoletnimi niedopuszczalne jest pozostawanie pod wpływem alkoholu lub środków odurzających przez duchownych, personel sprawujący opiekę nad wychowankami oraz przez inne osoby.
15. Niedozwolone są wszelkie zachowania, które stanowią przekraczanie granic intymności osób małoletnich. Zasada ta powinna obowiązywać szczególnie w takich miejscach jak przebieralnie, pływalnie, toalety itp. Zabronione jest zwłaszcza nagrywanie lub wykonywanie zdjęć we wskazanych miejscach. Duchowny nie powinien także wyręczać osób małoletnich w czynnościach natury osobistej.
16. W przypadku organizowania wyjazdów z udziałem osób, które nie ukończyły 18. roku życia, należy stosować zasady organizacji wypoczynku oraz innych wyjazdów określone w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 marca 2016 roku (Dz. U. z dnia 5 kwietnia 2016 roku, poz. 452).
17. Wszelkiego rodzaju wycieczki i wyjazdy jedno- i wielodniowe powinny być starannie planowane i w sposób formalny dokumentowane, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii rodzaju transportu, zakwaterowania, planu dnia oraz bezpieczeństwa. Należy także zadbać o stosowne ubezpieczenia, zgodnie z wymogami prawa polskiego albo krajów, na których terytorium będą w czasie wyjazdu przebywać wychowankowie oraz ich opiekunowie.
18. Duchowny organizujący wyjazd, o którym mowa w pkt 16, zobowiązany jest do weryfikacji osób pełniących funkcję opiekuna w rejestrze prowadzonym przez Ministerstwo Sprawiedliwości na podstawie ustawy z dnia 13 maja 2016 roku o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z dnia 16 czerwca 2016, poz. 862); winien także uzyskać

od opiekuna zaświadczenie o niekaralności zgodnie z aktualnym stanem Krajowego Rejestru Karnego.

19. Instytucje kościelne, które zapewniają osobom małoletnim dostęp do Internetu, są zobowiązane podejmować wszelkie działania zabezpieczające przed dostępem do treści stanowiących zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju (treści erotyczne, pornograficzne, przemocowe itp.). Należy zapewnić, by na wszystkich komputerach znajdujących się na terenie placówki z dostępem do Internetu było zainstalowane i aktualizowane oprogramowanie filtrujące treści internetowe, oprogramowanie monitorujące korzystanie z Internetu, oprogramowanie antywirusowe, antyspamowe i firewall. Niniejszy punkt nie dotyczy sytuacji, w których wychowankowie korzystają z Internetu poprzez własne urządzenia umożliwiające bezpośredni dostęp do sieci.
20. Każdemu podopiecznemu należy przydzielić indywidualny login i hasło, umożliwiające korzystanie z Internetu na terenie parafii oraz poinformować go o konieczności zachowania loginu i hasła w tajemnicy.
21. Upoważniony do nadzoru opiekun ma obowiązek poinformowania podopiecznych o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu.
22. Podmioty kościelne są zobowiązane do zapewnienia stałego dostępu do materiałów edukacyjnych dotyczących bezpiecznego korzystania z Internetu.
23. Osoba odpowiedzialna za dostęp do Internetu powinna sprawdzać okresowo, czy na komputerach nie znajdują się niebezpieczne treści, o których mowa w pkt 19. W przypadku ich znalezienia należy ustalić, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzania.
24. Wszyscy kapłani inkardynowani oraz pracujący w diecezji elbląskiej, są zobowiązani do zapoznania się z powyższymi „Zasadami prewencji” i do złożenia oświadczenia o ich przyjęciu. Oświadczenia te będą złożone w ich teczkach personalnych. Dotyczy to również alumnów Wyższego Seminarium Duchownego w Elblągu.
25. Normy wchodzi w życie z dniem podpisania przez Biskupa Elbląskiego. Wszyscy duchowni są zobowiązani do zapoznawania się ze zmianami, które każdorazowo będą przekazywane wewnętrznym systemem komunikacji.

W opracowaniu zasad prewencji korzystano z dokumentu diecezji płockiej

Elbląg, dnia 25 stycznia 2019 roku

+Jacek Jezierski
Biskup Elbląski

OŚWIADCZENIE

RESPEKTOWANIA ZASAD PREWENCJI I POSTĘPOWANIA W PRACY DUSZPASTERSKIEJ Z OSOBAMI MAŁOLETNIAMI W DIECEZJI ELBLĄSKIEJ

Ja(*imię i nazwisko*) należący do duchowieństwa diecezji elbląskiej oświadczam, że zostałem zapoznany z dokumentem „Zasady prewencji i postępowania w pracy duszpasterskiej z dziećmi i młodzieżą w diecezji elbląskiej”, rozumiem jego treść i wynikające z niego obowiązki, opisane procedury i grożące mi konsekwencje prawne.

Zobowiązuje się do przestrzegania zasad w nim zawartych, a w szczególności:

1. Zobowiązuję się do traktowania małoletnich z szacunkiem bez względu na rasę, kolor skóry, płeć, język, religię, poglądy, narodowość, pochodzenie etniczne lub społeczne, majątek, niepełnosprawność, urodzenie lub jakiegokolwiek inne uwarunkowania.
2. Zobowiązuje się nie używać w stosunku do małoletnich języka lub zachowania napastliwego, obraźliwego, seksualnie prowokacyjnego, poniżającego lub nieodpowiadającego normom kultury.
3. Zobowiązuję się nie zapraszać do siebie ani nie być sam na sam z małoletnimi w moim domu.
4. Zobowiązuję się nie stosować żadnych form karcenia lub kary cielesnej wobec małoletnich.
5. Zobowiązuję się niezwłocznie zgłosić obawy i zarzuty dotyczące aktów przemocy lub wykorzystywania małoletnich, zgodnie z ustalonymi procedurami.

Przyjmuję do wiadomości, że nieprzestrzeganie przeze mnie „Zasady prewencji i postępowania w pracy duszpasterskiej z dziećmi i młodzieżą w diecezji elbląskiej” traktowane będzie jako ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków duszpasterskich z wszystkimi wynikającymi stąd konsekwencjami, co potwierdzam własnoręcznym podpisem.

Miejscowość, data

podpis własnoręczny
składającego oświadczenie

OŚWIADCZENIE

RESPEKTOWANIA ZASAD PREWENCJI I POSTĘPOWANIA W PRACY DUSZPASTERSKIEJ Z OSOBAMI MAŁOLETNIAMI W DIECEZJI ELBLĄSKIEJ

Ja(*imię i nazwisko*) , katolik świecki, pracujący w diecezji elbląskiej jako katecheta /opiekun /pracownik Caritas /wolontariusz, oświadczam, że zostałem zapoznany z dokumentem „Zasady prewencji i postępowania w pracy duszpasterskiej z dziećmi i młodzieżą w diecezji elbląskiej”, rozumiem jego treść i wynikające z niego obowiązki, opisane procedury i grożące mi konsekwencje prawne.

Zobowiązuję się do przestrzegania zasad w nim zawartych, a w szczególności:

6. Zobowiązuję się do traktowania małoletnich z szacunkiem bez względu na rasę, kolor skóry, płeć, język, religię, poglądy, narodowość, pochodzenie etniczne lub społeczne, majątek, niepełnosprawność, urodzenie lub jakiegokolwiek inne uwarunkowania.
7. Zobowiązuję się nie używać w stosunku do małoletnich języka lub zachowania napastliwego, obraźliwego, seksualnie prowokacyjnego, poniżającego lub nieodpowiadającego normom kultury.
8. Zobowiązuję się nie zapraszać do siebie ani nie być sam na sam z małoletnimi w moim domu.
9. Zobowiązuję się nie stosować żadnych form karcenia lub kary cielesnej wobec małoletnich.
10. Zobowiązuję się niezwłocznie zgłosić obawy i zarzuty dotyczące aktów przemocy lub wykorzystywania małoletnich, zgodnie z ustalonymi procedurami.

Przyjmuję do wiadomości, że nieprzestrzeganie przeze mnie „Zasady prewencji i postępowania w pracy duszpasterskiej z dziećmi i młodzieżą w diecezji elbląskiej” traktowane będzie jako ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych z wszystkimi wynikającymi stąd konsekwencjami, z rozwiązaniem stosunku pracy włącznie co potwierdzam własnoręcznym podpisem.

Miejscowość, data

podpis własnoręczny
składającego oświadczenie

ANEKS nr 1

PROCEDURA INTERWENCJI WOBEC UZYSKANIA INFORMACJI O PRAWDOPODOBIENSTWIE SKRZYWDZENIA OSOBY MAŁOLETNIJ

1. Obowiązek zgłoszenia do organów ścigania spoczywa na każdym, kto posiadał wiarygodną wiadomość o karalnym przygotowaniu albo usiłowaniu lub dokonaniu czynu zabronionego, o których mowa w art. 197§ 3 i 4 kk (zgwałcenie lub wymuszenie do poddania się innej czynności seksualnej), art. 198 kk (seksualne wykorzystanie bezradności lub niepoczytalności innej osoby) oraz art. 200 kk (obcowanie płciowe z osobą małoletnią lub doprowadzenie jej do poddania się czynnościom seksualnym). Jeżeli domniemanym sprawcą takiego czynu jest osoba duchowna, zgłoszenie do właściwych organów państwa musi dokonać się w trybie opisanym w Wytycznych Konferencji Episkopatu Polski dotyczących wstępnego dochodzenia kanonicznego w przypadku oskarżeń duchownych o czyny przeciwko szóstemu przykazaniu Dekalogu z osobą niepełnoletnią poniżej osiemnastego roku życia (Aneks nr 2. Procedura postępowania).
2. Niezależnie od tego, czy fakt skrzywdzenia ujawnia sam skrzywdzony; osoba trzecia, która wie od skrzywdzonego, że w stosunku do niego używa się przemocy fizycznej i psychicznej; konkretna osoba, która zdradza symptomy doznania krzywdy, ale nie chce lub ze względu na swoje ograniczenia nie jest w stanie o tej krzywdzie powiedzieć czy też wiedza o skrzywdzeniu pochodzi z przekazu medialnego, osoba kompetentna ma obowiązek podjąć stosowne działania przewidziane prawem.
3. Osobami kompetentnymi, do których należy zwracać się w sytuacji prawdopodobnego nadużycia seksualnego wobec małoletnich popełnionych przez osoby duchowne, zakonne lub pracowników instytucji kościelnych diecezji elbląskiej, są:
 - a) proboszcz w przypadku parafii,
 - b) dyrektor w przypadku kościelnej placówki szkolno-wychowawczej, opiekuńczo-wychowawczej itp.,
 - c) prezes w przypadku fundacji lub stowarzyszenia.
 - d) kierownik wycieczki w przypadku jakiegokolwiek wyjazdu.
4. Osoby, o których mowa w pkt 3, po poinformowaniu rodziców lub opiekunów prawnych osoby małoletniej, są zobowiązane zgłosić sprawę Delegatowi Biskupa Elbląskiego ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży (zwanemu dalej Delegatem), którego dane kontaktowe znajdują się na stronie internetowej diecezji elbląskiej. Obowiązek ten dotyczy także przypadków domniemanego wykorzystania osoby małoletniej popełnionych przez osoby

duchowne i zakonne oraz pracowników świeckich niepodlegających bezpośrednio jurysdykcji Biskupa Elbląskiego.

5. W przypadku, gdy domniemanym sprawcą jest osoba, o której mowa w pkt 3, zgłoszenie zostaje przekazane bezpośrednio Delegatowi.
6. Zgłoszenie, o którym mowa w pkt 4, powinno mieć formę pisemną i zawierać dane personalne zgłaszającego, domniemanej ofiary, domniemanego sprawcy oraz ogólny opis okoliczności zdarzenia.
7. Delegat przyjmujący zgłoszenie upewnia się, czy o domniemanym wykorzystaniu osoby małoletniej, o którym mowa w art. 240 kk, w związku z art. 197§ 3 i 4 kk, art. 198 kk oraz art. 200 kk, zostało złożone zgłoszenie do właściwych organów ścigania. Jeśli nie zostało złożone, obowiązek ten spoczywa na Delegacie.
8. Obowiązek niezwłocznego zawiadomienia organów powołanych do ścigania przestępstw, opisywany w pkt 6, nie powstaje, jeżeli stosowne zawiadomienie już zostało złożone.
9. W przypadku, gdy podejrzenie dotyczy duchownego inkardynowanego do diecezji elbląskiej, należy odsunąć go od obowiązków wynikających z pełnionego urzędu, zgodnie z przepisami Kodeksu Prawa Kanonicznego i Wytycznych Konferencji Episkopatu Polski dotyczących wstępnego dochodzenia kanonicznego w przypadku oskarżeń duchownych o czyny przeciwko szóstemu przykazaniu Dekalogu z osobą niepełnoletnią poniżej osiemnastego roku życia z 8 października 2014 roku (nowelizacja 6 czerwca 2017 r.).
10. W przypadku, gdy podejrzenie dotyczy osoby świeckiej, zatrudnionej w instytucjach diecezjalnych na podstawie umowy o pracę albo innego stosunku prawnego, należy taką osobę niezwłocznie odsunąć od pełnienia obowiązków służbowych.
11. W przypadku, gdy krzywda zostaje ujawniona w trakcie sakramentu pokuty, należy usilnie zachęcić penitenta do zgłoszenia tego przypadku kompetentnej osobie, o której mowa w pkt 3 lub Delegatowi Biskupa.
12. W przypadku otrzymania informacji o możliwości popełnienia nadużycia wobec małoletnich, które zgodnie z prawem polskim, a zwłaszcza z Kodeksem karnym, może wypełniać znamiona opisanego tam czynu przestępczego, a domniemanym sprawcą jest tzw. osoba trzecia, czyli ani duchowny inkardynowany do diecezji elbląskiej, ani inny duchowny, ani współpracująca osoba świecka, należy postępować zgodnie z normami prawa państwowego, z uwzględnieniem przepisów o obowiązku zawiadamiania o popełnieniu przestępstwa. Zawsze jednak należy mieć na względzie dobro

osoby pokrzywdzonej i postępować w ten sposób, aby powstrzymać dalsze krzywdzenie tej osoby.

13. Przyjmującemu zgłoszenie, nie wolno ujawniać zawartych w nim informacji osobom postronnym. Należy poinformować zgłaszającego, że w przypadku, gdy istnieje prawdopodobieństwo popełnienia nadużycia wobec osoby małoletniej, które z godnie z prawem Kościoła stanowi przestępstwo, uzyskane informacje będą podstawą czynności procesowych, których zakres określi w swoim dekrete biskup diecezjalny.
14. Przyjmujący zgłoszenie ma obowiązek poinformować zgłaszającego o przebiegu procedury kościelnej, a także o możliwości zgłoszenia sprawy państwowemu wymiarowi sprawiedliwości, także w przypadku przestępstw nieobjętych obowiązkiem zgłoszenia, o którym mowa w pkt. 1.

W opracowaniu zasad prewencji korzystano z dokumentu diecezji płockiej

+Jacek Jezierski
Biskup Elbląski

ANEKS nr 2

PROCEDURA POSTĘPOWANIA

Wszelkie działania podejmowane przez przełożonego kościelnego, w związku z uzyskaniem informacji o przypadkach nadużycia seksualnego wobec osoby niepełnoletniej poniżej osiemnastego roku życia, mające na celu zabezpieczenie dobra wspólnego wiernych i dochodzenie do poznania prawdy – powinny odzwierciedlać kodeksową zasadę: *salus animarum suprema lex*.

Ofiarę nadużycia seksualnego należy otoczyć opieką, zgodnie z postanowieniami Aneksu nr 1. Pomoc ofierze.

Oskarżonemu o popełnienie czynu przeciwko szóstemu przykazaniu Dekalogu z osobą niepełnoletnią poniżej osiemnastego roku życia przysługuje fundamentalne prawo do obrony, z zachowaniem zasady domniemania niewinności, aż do czasu udowodnienia winy.

Art. 1

W przypadku, kiedy przełożony kościelny, którym jest odpowiednio biskup diecezjalny lub wyższy przełożony zakonny, otrzyma przynajmniej prawdopodobną wiadomość o popełnieniu przez duchownego czynu przeciwko szóstemu przykazaniu Dekalogu z osobą niepełnoletnią poniżej osiemnastego roku życia, zobowiązany jest do wszczęcia wstępnego dochodzenia kanonicznego;

Art. 1 a

- 1. W przypadku gdy z treści zgłoszenia wynika możliwość popełnienia czynu zabronionego, opisanego w art. 197 § 3 lub 4 kk, art. 198 kk, art. 200 kk, a doniesienie można uznać za wiarygodne, przełożony kościelny zawiadamia za pośrednictwem wyznaczonego pełnomocnika właściwy organ powołany do ścigania przestępstw. Nie ma takiego obowiązku, jeśli przełożony kościelny posiada wiedzę, że organy ścigania zostały powiadomione o czynie zabronionym.**
- 2. Pełnomocnik niezwłocznie dokonuje zawiadomienia organów ścigania w formie pisemnej, podając:**
 - 1) dane domniemanego sprawcy;**
 - 2) ogólny opis czynu zabronionego;**
 - 3) imię i nazwisko domniemanego pokrzywdzonego;**
 - 4) dane osoby, od której uzyskano informacje.**
- 3. Pełnomocnik winien uzyskać urzędowe potwierdzenie dokonania zawiadomienia.**
- 4. Jeżeli z treści lub charakteru zgłoszenia wynika w sposób ewidentny, że jest ono niewiarygodne, zawiadomienia organów ścigania należy dokonać niezwłocznie po tym, gdy ewentualnie podjęte wstępne dochodzenie kanoniczne potwierdziło prawdopodobieństwo popełnienia czynu zabronionego, o którym mowa w art. 197 § 3 lub 4 kk, art. 198 kk, art. 200 kk.**

Art. 2

Czynności i działania podejmowane przez przełożonego kościelnego wobec podejrzanego duchownego mogą obejmować:

- 1) odsunięcie od obowiązków wynikających z powierzonych urzędów, posług lub zadań celem uniemożliwienia ewentualnej kontynuacji przestępstwa;

- 2) zapewnienie odpowiedniej opieki psychologiczno-terapeutycznej;
- 3) wskazanie miejsca przebywania i zapewnienie niezbędnych środków materialnych do życia.

Art. 3

Celem wstępnego dochodzenia kanonicznego jest:

- 1) zbadanie faktów i okoliczności;
- 2) sporządzenie dokumentacji.

Art. 4

Wstępne dochodzenie kanoniczne obejmuje:

- 1) przyjęcie zgłoszenia;
- 2) procedurę związaną z badaniem faktów, okoliczności i zbieraniem dowodów;
- 3) procedurę związaną z gromadzeniem dokumentacji.

Art. 5

1. Przełożony kościelny wskazuje odpowiednią osobę lub komisję uprawnioną do przyjęcia zgłoszenia.
 2. Przyjmujący zgłoszenie, po życzliwym wysłuchaniu osoby skarżącej, zachowując postanowienia Aneksu nr 1. Pomoc ofierze, winien:
 - 1) **zapytać osobę skarżącą, czy zawiadomiła organy ścigania o czynie zabronionym, o którym mowa w art. 197 § 3 i 4, 198 i 200 kk. Odpowiedź powinna być złożona w formie pisemnej i zawierać podpis osoby skarżącej. W przypadku odmowy złożenia podpisu, należy sporządzić notatkę służbową;**
 - 2) **poinformować osobę skarżącą, w przypadku gdy takie zgłoszenie nie zostało dokonane, o obowiązku złożenia zawiadomienia do organów ścigania; należy również poinformować osobę skarżącą, że władza kościelna dokona takiego zawiadomienia, o ile organy ścigania nie mają jeszcze wiedzy o czynie zabronionym;**
 - 3) **wyjaśnić, że postępowanie kanoniczne ma charakter wewnątrzkościelny.**
 3. Osoba składająca zgłoszenie, po uzyskaniu informacji, o których mowa w ust. 2, powinna sformułować zgłoszenie na piśmie. Jeżeli tego nie uczyni, podstawą do podjęcia dalszych czynności staje się protokół z odbytej rozmowy, podpisany w miarę możliwości przez wszystkich jej uczestników.
 4. W przypadku, gdy zgłoszenie dotyczy osoby poniżej 15 roku życia, osoba pokrzywdzona może być przesłuchiwana tylko za zgodą rodziców i w obecności psychologa. Jeżeli zaś zgłoszenie odnosi się do osoby pomiędzy 15 a 18 rokiem życia, osoba pokrzywdzona powinna być przesłuchiwana w obecności psychologa.
 5. Po rozmowie, o której w ust. 4, do podjęcia kolejnych czynności potrzebna jest opinia biegłego psychologa.
6. **Skreślony**

Art. 6

W celu uzyskania niezbędnych informacji, dotyczących domniemanego przestępstwa, przełożony kościelny, działając poprzez osobę lub komisję, o których mowa w art. 5 ust. 1, powinien podjąć niezbędne czynności, zmierzające do zbadania okoliczności i zebrania dowodów. Mogą nimi być:

- 1) wezwanie duchownego i przesłuchanie go w siedzibie kurii;

- 2) przesłuchanie osób posiadających wiedzę na temat domniemanego przestępstwa;
- 3) przeprowadzenie wizji lokalnej.

Art. 7

1. W celu przeprowadzenia procedury kanonicznej niezbędne jest zgromadzenie i opracowanie następujących dokumentów:
 - 1) sformułowanego na piśmie zgłoszenia lub protokołu, o którym mowa w art. 5 ust. 3;
 - 2) protokołu odbytej rozmowy, o którym mowa w art. 5 ust. 4;
 - 3) protokołu przeprowadzonej rozmowy z duchownym;
 - 4) protokołu przeprowadzonej wizji lokalnej;
 - 5) protokołów rozmów z osobami posiadającymi wiedzę na ten temat;
 - 6) opinii biegłego;
 - 7) wszelkich innych dokumentów, zarówno publicznych, jak i prywatnych, które wydają się pożyteczne do rozpoznania sprawy.
2. Dokumenty opracowane na okoliczność prowadzonej procedury kanonicznej należy przechowywać w archiwum tajnym kurii biskupiej.

Art. 8

1. Po zakończeniu wstępnego dochodzenia kanonicznego, w którego wyniku stwierdzono wiarygodność zgłoszenia, o którym mowa w art. 5 ust. 3, przełożony kościelny przekazuje sprawę do Kongregacji Nauki Wiary.
2. Po zakończeniu wstępnego dochodzenia kanonicznego, w którego wyniku nie stwierdzono wiarygodności zgłoszenia, o którym mowa w art. 5 ust. 3, przełożony kościelny zobowiązany jest przywrócić niesłusznie podejrzanego duchownego w obowiązkach i czynnościach, w których został zawieszony i uczynić wszystko, aby przywrócić mu utracone dobre imię.

Art. 9

W przypadku zatrzymania lub podjęcia przez sąd decyzji o zastosowaniu wobec duchownego tymczasowego aresztowania lub innego środka zapobiegawczego, w związku z postawieniem zarzutu popełnienia czynu opisanego w rozdziale XXV Kodeksu karnego – przełożony kościelny powinien powiadomić o tym fakcie Sekretarza Generalnego Konferencji Episkopatu Polski.

Art. 10

We wszystkich przypadkach informacji dla mediów udziela wyłącznie rzecznik prasowy lub inna osoba wyznaczona przez przełożonego kościelnego.

Powyższy tekst, przyjęty na mocy uchwały nr 13/366/2014 Konferencji Episkopatu Polski z dnia 8 października 2014 r., został znowelizowany na mocy uchwały nr 5/376/2017 Konferencji Episkopatu Polski z dnia 6 czerwca 2017 r.